

Διατακτικό

Το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία απαλλάσσει από τον φόρο επί της αγοραίας αξίας των ακινήτων που βρίσκονται στο έδαφος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις επιχειρήσεις που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, ενώ εξαρτά την απαλλαγή αυτή, προκειμένου περί εταιρίας που έχει την έδρα της σε τρίτο κράτος το οποίο, όμως, είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, είτε από την ύπαρξη συμβάσεως διοικητικής συνδρομής συναφθείσας μεταξύ του εν λόγω κράτους μέλους και του συγκεκριμένου τρίτου κράτους με σκοπό την πάταξη της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής είτε από την προϋπόθεση ότι, κατ' εφαρμογήν συνθήκης περιέχουσας ρήτρα περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, τα νομικά αυτά πρόσωπα δεν πρέπει να υπόκεινται σε φορολογία βαρύτερη από εκείνη που επιβάλλεται στις εταιρίες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στο οικείο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009, σ. 12.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ίδρυμα Τύπου Α.Ε. κατά Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

(Υπόθεση C-81/09) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Εταιρικό δίκαιο — Πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ — Ανώνυμη εταιρεία που υπάγεται στον τομέα του Τύπου και της τηλεόρασης — Εταιρεία και μέτοχος που κατέχουν ποσοστό μετοχών μεγαλύτερο από 2,5 % — Διοικητικό πρόστιμο που επιβάλλεται από κοινού και εις ολόκληρον)

(2010/C 346/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ίδρυμα Τύπου Α.Ε.

κατά

Υπουργού Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Συμβούλιο της Επικρατείας — Ερμηνεία του άρθρου 1 της πρώτης οδηγίας 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες

(ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 80) — Εθνική διάταξη που προβλέπει ευθύνη εις ολόκληρο μεταξύ, αφενός, μιας ανώνυμης εταιρείας του τομέα τύπου και τηλεόρασης και, αφετέρου, των μετόχων που κατέχουν ποσοστό άνω του 2,5 % του εταιρικού κεφαλαίου, για την πληρωμή των διοικητικών προστίμων που επιβάλλονται λόγω της δραστηριότητας της εταιρείας

Διατακτικό

1) Η πρώτη οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1968, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, έχει την έννοια ότι δεν αντίκειται στη θέσπιση εθνικής διατάξεως, όπως εκείνης του άρθρου 4, παράγραφος 3, του νόμου 2328/1995 «Νομικό καθεστώς της ιδιωτικής τηλεόρασης και της τοπικής ραδιοφωνίας, ρύθμιση θεμάτων της ραδιοτηλεοπτικής αγοράς και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 2644/1998 «Για την παροχή συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και συναφείς διατάξεις», κατά την οποία τα προβλεπόμενα στις προηγούμενες παραγράφους του άρθρου αυτού πρόστιμα για παραβιάσεις της νομοθεσίας και των κανόνων δεοντολογίας που διέπουν τη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών επιβάλλονται από κοινού και εις ολόκληρον όχι μόνο στην εταιρεία κάτοχο της άδειας ίδρυσης και λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού, αλλά και σε όλους τους μετόχους που κατέχουν ποσοστό μετοχών μεγαλύτερο από 2,5 %.

2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντίκεινται στη θέσπιση τέτοιας εθνικής διατάξεως.

(¹) ΕΕ C 102 της 1.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 26ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ingrid Schmelz κατά Finanzamt Waldviertel

(Υπόθεση C-97/09) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Άρθρα 24, παράγραφος 3, και 28θ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 283, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Κύρος — Άρθρα 12 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Ειδικό καθεστώς μικρών επιχειρήσεων — Απαλλαγή από τον φόρο — Μη χορήγηση απαλλαγής σε υποκειμένους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη — Έννοια του όρου «ετήσιος κύκλος εργασιών»)

(2010/C 346/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien